

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL ///
SECȚIA I CIVILĂ
Î N C H E I E R E
Ședința publică din data de ///
Instanța constituită din:
Președinte: /////
Judecător: /////
Grefier: /////

Pe rol se află judecarea apelurilor declarate de pârâtele /////, ///// și /////, împotriva sentinței civile nr. ///// din /////, pronunțată de Tribunalul Botoșani – Secția I civilă – în dosarul nr. /////, intimat fiind reclamantul /////.

Desfășurarea ședinței de judecată a fost înregistrată cu mijloace tehnice audio în conformitate cu dispozițiile art. 231 alin. (4) Cod procedură civilă.

La apelul nominal făcut în ședința publică, la strigarea cauzei la ordine, lipsesc părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Se face referatul oral al cauzei de către grefierul de ședință, care prezintă, pe scurt, obiectul pricinii (contestație decizie de pensionare), stadiul în care se află judecata acesteia (apel-primul termen de judecată după repunerea cauzei pe rol), precum și faptul că se solicită judecata în lipsă. Învederează și faptul că dosarul a fost repus pe rol pentru ca părțile să-și exprime punctul de vedere cu privire la aplicarea în cauză a dispozițiilor din OUG nr. 62/2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție. Pentru termenul de astăzi părțile și-au exprimat punctul de vedere cu privire la această solicitare.

Instanța constată că s-a depus la termenul de astăzi, prin Serviciu arhivă, și din partea apelantului ///// punctul de vedere cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție și rămâne în pronunțare cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție privind lămurirea chestiunii de drept.

C U R T E A

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, constată următoarele:

I. Cu privire la admisibilitatea sesizării:

Instanța reține că potrivit art. 2 alin. (1) din O.U.G. nr. 62/2024: „Dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

Potrivit art. 4 din aceeași ordonanță, dispozițiile sale se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie.

Potrivit preambulului O.U.G. nr. 62/2024, actul normativ s-a adoptat raportat la *„necesitatea asigurării de urgență a unei practici judiciare uniforme și unitare - care să elimine diferențierile în materia stabilirii/plății drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice -, care își răsfrânge beneficiile atât pe planul înfăptuirii justiției în mod egal și al asigurării egalității în fața legii, cât și asupra raporturilor socio-economice (...) în considerarea rolului constituțional al Înaltei Curți de Casație și Justiție, consacrat prin art. 126 alin. (3) din Constituția României, republicată, de asigurare a interpretării și aplicării unitare a legii de către toate instanțele judecătorești, (...) constatându-se existența unui fenomen generalizat și cu tendințe de permanentizare de practică judiciară neunitară la nivelul instanțelor judecătorești care soluționează procese privitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, precum și litigii referitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie și a altor prestații de asigurări sociale ale acestui personal, având în atenție necesitatea identificării unor remedii procedurale eficiente care să asigure îndeplinirea dezideratului unei practici judiciare unitare în materia supusă reglementării, dar, în același timp, să nu impiețeze asupra bunei funcționări a întregului sistem judiciar.”*

În aceste condiții, deși dispozițiile O.U.G. nr. 62/2024 se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă, față de scopul declarat al legiuitorului avut în vedere la adoptarea actului normativ, precum și față de modalitatea de reglementare, instanța apreciază că în concepția O.U.G. nr. 62/2024 condițiile de admisibilitate pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, sunt diferite de cele prevăzute de art. 519 Cod procedură civilă.

Astfel, instanța apreciază că singura condiție de admisibilitate a unei astfel de sesizări, în materia litigiilor privind stabilirea și/sau plata drepturilor de natură salarială sau de pensie ale personalului plătit din fonduri publice, este ca Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea procesului, iar această chestiune de drept să nici nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Odată verificată îndeplinirea acestei condiții, sesizarea este obligatorie, având în vedere modalitatea de formulare a textului: *„completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac (...) va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”*

Instanța opinează că nu se mai impune stabilirea existenței unei chestiuni de drept reale, veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu, astfel cum a statuat Înalta Curte de Casație și Justiție că este necesar potrivit art. 519 Cod procedură civilă, întrucât din preambulul O.U.G. nr. 62/2024 reiese cu evidență că ceea ce a intenționat legiuitorul a fost ca instanța supremă să asigure o interpretare unitară a dispozițiilor legale supuse interpretării în litigii privind salarizarea/dreptul la pensie al personalului plătit din fonduri publice. Cât timp sesizarea se dispune cu titlu imperativ, nu este lăsată la latitudinea instanței care judecă procesul analizarea chestiunii privind dificultatea interpretării chestiunii de drept.

În fine, lecturând centralizatoarele privind hotărârile prealabile și recursurile în interesul legii pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în materia contenciosului administrativ și litigiilor de muncă, instanța nu a identificat nicio hotărâre privind exact chestiunile de drept care fac obiectul prezentei cauze.

II. Expunerea succintă a cauzei:

1. Cererea de chemare în judecată

Prin cererea înregistrată la data de 31 mai 2023 sub nr. /, pe rolul Tribunalului – Secția I Civilă, reclamantul în contradictoriu cu pârâții și a formulat contestație împotriva Hotărârii nr. din emisă de și a Deciziei nr. emisă de, cu privire la baza de calcul folosită pentru stabilirea pensiei militare conform art. 28 din Legea nr. 223/2015 și cu privire la valorificarea perioadelor de vechime civilă aferentă studiilor superioare, solicitând ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună:

- obligarea la emiterea unei noi Fișe de pensie cu luarea în considerare a sumelor brute acordate cu titlu de majorare salarială în temeiul art. 32 alin. (2) din Anexa 1 la Decretul nr. 195 din 16.03.2020 privind instituirea stării de urgență pe teritoriul României, art. 47 alin. (2) din Anexa 1 la Decretul nr. 240 din 14.04.2020 privind prelungirea stării de urgență pe teritoriul României și art. 7 din O.U.G. nr. 70 din 14.05.2020 privind reglementarea unor măsuri, începând cu data de 15 mai 2020, în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, pentru prelungirea unor termene, pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, a Legii educației naționale nr. 1/2011, precum și a altor acte normative, în perioada martie - iunie 2020 (respectiv în luna martie suma de 2036 lei, în luna aprilie suma de 3054 lei, în luna mai suma de 4072 lei și în luna iunie suma de 1629 lei);

- obligarea la emiterea unei noi decizii cu includerea în baza de calcul pentru stabilirea pensiei a majorărilor salariale din perioada martie - iunie 2020, acordate în temeiul Decretului nr. 195 din 16.03.2020 privind instituirea stării de urgență pe teritoriul României, Decretului nr. 240 din 14.04.2020 privind prelungirea stării de urgență pe teritoriul României și O.U.G. nr. 70 din 14.05.2020 privind reglementarea unor măsuri, începând cu data de 15 mai 2020, în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, precum și cu valorificarea perioadelor de vechime civilă - studii superioare 01.10.1992-30.09.1993 și 03.10.1994-28.06.1997, respectiv 3 ani 8 luni și 25 zile, conform adeverințelor nr. și nr. emise de Facultatea.

- obligarea pârâtei la plata diferenței între pensia calculată conform celor dispuse prin hotărârea și cea efectiv achitată, sume care vor fi actualizate în funcție de indicii de inflație și dobânda legală, de la data scadenței și până la plata efectivă.

În drept a invocat Constituția României, Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, Decretul nr. 195 din 16.03.2020 privind instituirea stării de urgență pe teritoriul României, Decretul nr. 240 din 14.04.2020 privind prelungirea stării de urgență pe teritoriul României, O.U.G. nr. 70 din 14.05.2020 privind reglementarea unor măsuri, începând cu data de 15 mai 2020, în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, pentru prelungirea unor termene, pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, a Legii educației naționale nr. 1/2011, precum și a altor acte normative.

a formulat întâmpinare prin care a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive a, iar pe fond au solicitat respingerea acțiunii.

Pârâta a formulat întâmpinare prin care a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive a, iar pe fond au solicitat respingerea acțiunii.

Pârâtul a formulat întâmpinare prin care a invocat excepția nulității cererii de chemare în judecată, iar pe fondul cauzei au solicitat respingerea acțiunii.

2. Sentința pronunțată în primă instanță

Prin sentința civilă nr. din, Tribunalul a respins excepția invocată de; a respins excepția invocată de; a admis acțiunea formulată de reclamantul,

în contradictoriu cu pârâții //; a anulat Decizia nr. // emisă de //; a anulat în parte Hotărârea nr. // emisă de //; a obligat // să emită o nouă fișă de pensie în care să consemneze alături de sumele înscrise inițial și sumele brute acordate cu titlu de majorare salarială conform art. 32 alin. (2) din Anexa 1 din Decretul nr. 195/2020 și art. 47 alin. (2) din Anexa 1 din Decretul 240/2020 din perioada martie-iunie 2020; a obligat // să emită o nouă decizie de pensie prin care să:

- valorifice noua fișă emisă de //, conform celor menționate mai sus;
- valorifice ca vechime civilă-facultate perioada 30.06.1993-30.09.1993;
- valorifice adeverința nr. // emisă de // care atestă conferirea semnului onorific „În Serviciul Patriei” pentru 15 ani de activitate, plata drepturilor de pensie urmând a se face începând cu 01.12.2022.

Pentru a hotări astfel, a reținut Tribunalul că cererea depusă de reclamantul // întrupește toate condițiile stabilite de art. 194-197 din Codul de procedură civilă astfel că nu este dată excepția nulității cererii invocată de //.

În privința excepției lipsei calității procesual pasive a pârâtelor // și // a observat Tribunalul că reclamantul a înțeles să conteste cele două acte emise de aceste entități respectiv Decizia nr. // emisă de // și Hotărârea nr. // emisă de //. Or, un proces privind anularea celor două acte nu poate avea loc decât în contradictoriu cu emitenții actului astfel că cele două instituții au calitate procesual pasivă conform art. 32 și 36 din Codul de procedură civilă.

Cu privire la fondul cauzei a reținut Tribunalul că reclamantul este beneficiarul unei pensii militare de stat anticipate parțială conform Deciziei nr. // emisă de //. Reclamantul a contestat această decizie iar prin Hotărârea nr. // // a admis cererea reclamantului în parte și a obligat // să valorifice adeverința privind conferirea Semnului Onorific „În serviciul Patriei” pentru 15 ani de activitate susținerile petentului privind vechimea în muncă asimilată perioadei în care a urmat cursurile unei instituții de învățământ superior și privind valorificarea unei alte baze de calcul au fost respinse.

// s-a adresat în consecință Tribunalului solicitând corectarea acestor erori.

Cu privire la perioada de stagiu realizată în timpul frecventării cursurilor unei instituții de învățământ superior a reținut instanța că prin adeverința nr. // Universitatea // a certificat că în anii 1992-1993, 1994-1995, 1995-1996, și 1996-1997 reclamantul a urmat cursurile Facultății //. S-a mai precizat că în anul 1993-1994 petentul a fost repetent iar anul a început la 04.10.1993 și s-a încheiat la 02.10.1994. // au stabilit că pentru anul I, 1992-1993, vechimea ce trebuie valorificată este cuprinsă în intervalul 01.10.1992-30.06.1993 deși anul universitar 1993-1994 a început la 04.10.1993. Conform adeverinței nr. // din // unitatea de învățământ superior a confirmat că în 1992-1993 anul universitar a început la 01.10.1992 și s-a încheiat la 30.09.2023.

Cum inclusiv în prima adeverință eliberată instituția de învățământ a atestat că anul II universitar 1993-1994 a început la 04.10.1993 și nu la 01.07.1993 rezultă că la stabilirea drepturilor de pensie pentru perioada 1992-1993 // trebuie să valorifice și perioada 30.06.1993-30.09.1993.

În privința adeverinței eliberate de // cu privire la veniturile obținute de reclamant în perioada de referință arată instanța că procedura stabilită de Legea 223/2015 și OMAI 30/2016 stabilește că fișa de pensie se întocmește de unitatea angajatoare a persoanei în cauză. Conform art. 15 din OMAI 30/2016 un exemplar al fișei nu este comunicat și persoanei în cauză aceasta având doar posibilitatea să consulte fișa și în situația în care solicitantul nu este de acord cu unele înregistrări, acesta anexează un memoriu cu documente justificative în vederea analizării situației de către structurile abilitate. Fișa de pensie este trimisă ulterior //.

Reclamantul a susținut prin contestația depusă că nu i-au fost consemnate toate sumele primite cu titlu de drepturi salariale pentru perioada de 6 luni de referință alese de ele în vederea

stabilirii drepturilor de pensie. /// a confirmat că în perioada martie 2020-iunie 2020 reclamantul a primit suplimentar drepturi salariale ce nu au fost înscrise în fișa de pensie. A considerat însă că aceste sume nu ar trebui înscrise în fișa de pensie întrucât se aplică prin asemănare dispozițiile art. 4 alin. 8 din OUG 147/2020. A arătat Tribunalul că prevederile OUG 147/2020 au intrat în vigoare începând cu 28.08.2020 și nu a reglementat modul de acordare a unor sume suplimentare din perioada martie 2020-iunie 2020. Mai mult, faptul că în OUG 147/2020 s-a stabilit că sumele posibil a fi acordate în baza actului normativ respectiv nu se includ în baza de calcul stabilită de art. 28 din Legea 223/2015 iar în Decretele nr. 195 din 16.03.2020 , nr. 240 din 14.04.2020 și O.U. G. nr. 70 din 14.05.2020 nu se regăsește o asemenea dispoziție conduce la concluzia că legiuitorul delegat nu a avut în vedere îndepărtarea acestor venituri de la stabilirea bazei de calcul pentru drepturile de pensie cuvenite personalului din sistemul apărării și ordinii publice deci nici din baza de calcul a drepturilor de pensie ale petentului.

Nu se poate considera că prin luarea în considerare a acestor drepturi ar fi discriminați cei ce au ales alte perioade de referință de 6 luni întrucât Legea 223/2015 nu a impus beneficiarilor criterii privind modul de alegere a perioadei de referință astfel că a existat posibilitatea inclusiv pentru cei ce nu au ales această perioadă să ceară valorificarea drepturilor salariale din perioada martie 2020-iunie 2020. Nici în privința celor ce au beneficiat de drepturi în baza OUG 147/2020 nu se poate stabili că s-ar produce o discriminare întrucât aceștia nu ar putea să ceară includerea în baza de calcul a acestor sume. Astfel, situația avută în vedere pentru intervalul martie 2020-iunie 2020 a fost diferită de cea de după 28.08.2020 întrucât în primul interval a fost instituită starea de urgență pe teritoriul României interdicțiile instituite în intervalul martie 2020-mai 2020 și imediat după ridicarea stării de urgență până în iunie 2020 au fost maia restrictive față de cele instituite începând cu august 2020.

Contrar celor susținute de /// a stabilit Tribunalul că sumele primite de reclamant reprezintă o majorare a drepturilor salariale, majorare acordată de Decretele 195/2020, 240/2020 și OUG 70/2020, astfel că nu se încadrează în dispozițiile art. 28 lit. p din Legea 223/2015.

Prin încheierea camerei de consiliu din ///, Tribunalul /// a admis cererea de îndreptare a erorii materiale; a dispus îndreptarea erorii materiale strecurate în considerentele și dispozitivul Sentinței civile nr. /// pronunțată de Tribunalul /// în dosarul nr.///, în sensul că: la pagina 13, aliniatul 4 din considerentele hotărârii se va consemna: „Va obliga /// să emită o nouă fișă de pensie în care să consemneze alături de sumele înscrise inițial și sumele brute acordate cu titlu de majorare salarială conform art. 32 alin. (2) din Anexa 1 din Decretul nr. 195/2020, art. 47 alin. (2) din Anexa 1 din Decretul 240/2020 și art. 7 din O.U.G. nr. 70/14.05.2020 din perioada martie-iunie 2020”, cum este corect în loc de: „Va obliga /// să emită o nouă fișă de pensie în care să consemneze alături de sumele înscrise inițial și sumele brute acordate cu titlu de majorare salarială conform art. 32 alin. (2) din Anexa 1 din Decretul nr. 195/2020 și art. 47 alin. (2) din Anexa 1 din Decretul 240/2020 din perioada martie-iunie 2020”,cum greșit s-a consemnat; la aliniatul 6 din dispozitivul hotărârii se va consemna: „Obligă /// să emită o nouă fișă de pensie în care să consemneze alături de sumele înscrise inițial și sumele brute acordate cu titlu de majorare salarială conform art. 32 alin. (2) din Anexa 1 din Decretul nr. 195/2020, art. 47 alin. (2) din Anexa 1 din Decretul 240/2020 și art. 7 din O.U.G. nr. 70/14.05.2020 din perioada martie-iunie 2020.”, cum este corect, în loc de: „Obligă /// să emită o nouă fișă de pensie în care să consemneze alături de sumele înscrise inițial și sumele brute acordate cu titlu de majorare salarială conform art. 32 alin. (2) din Anexa 1 din Decretul nr. 195/2020 și art. 47 alin. (2) din Anexa 1 din Decretul 240/2020 din perioada martie-iunie 2020.”, cum greșit s-a consemnat.

3. Calea de atac exercitată în cauză

Împotriva acestei sentințe au declarant apel pârâtele //, // și //.

a. Prin apelul declarat, pârâta //, a arătat următoarele:

I. Consideră că soluția instanței de judecată este greșită, fiind în neconcordanță cu dispozițiile legale aplicabile în cauza dedusă judecării, motiv pentru care învederează următoarele:

Cu începere de la data de 01.12.2022 contestatarului i s-a acordat pensia militară de serviciu anticipată parțială, în cuantum brut de 7.113 lei.

Potrivit art. 60 din Legea nr. 223/2015, modificată prin O.U.G. nr. 59/2017 „la stabilirea pensiei militare de stat, pensia netă nu poate fi mai mare decât media soldelor/salariilor lunare nete corespunzătoare soldelor/salariilor lunare brute cuprinse în baza de calcul al pensiei”.

Având în vedere prevederea legală menționată mai sus pensia netă stabilită prin decizia contestată este în cuantum de 6.118 lei.

Algoritmul de calcul prin care a fost stabilit cuantumul pensiei militare de stat respectă integral prevederile Legii nr. 223/2015, cu modificările și completările ulterioare, fiind determinat prin utilizarea mediei de 10.459 lei a salariilor brute, respectiv media de 6.118 lei a salariilor nete realizate în perioada aleasă de contestatar, respectiv martie — august 2020, a procentului de 6% corespunzător perioadei de contribuție la fondul pentru pensia suplimentară și a vechimii constituite din obligații militare de 15 ani, 11 luni și 14 zile la care s-a adăugat sporul de timp aferent activității desfășurate în condiții de muncă de 6 ani și 3 luni.

Elementele salariale atestate în fișa de pensie și adeverința nr. // întocmite de către //, precum și cele menționate în anexa la decizia de pensie pentru calculul cuantumului pensiei sunt strict cele corespunzătoare perioadei alese de solicitant.

Privitor la nemulțumirea contestatarului privind valorificarea perioadei în care acesta a fost student al // Facultatea //, respectiv 01.10.1992 - 30.06.1993 și 02.10.1994 - 28.06.1997, precizează că aceasta a fost defalcată astfel, întrucât Anul I al facultății s-a încheiat la data de 30.06.1993, iar în anul universitar 1993 - 1994 (Anul II) contestatarul a rămas repetent.

În legătură cu nemulțumirea contestatarului privind majorarea pensiei cu sporul aferent Semnului Onorific ”În Serviciul Patriei” pentru 15 ani, comisia constată că la momentul emiterii deciziei contestate, în dosarul de pensionare exista dovada conferirii semnului onorific, respectiv adeverința nr. // emisă de //.

Totodată prin adresa nr. //, instituția apelantă i-a trimis reclamantului decizia nr. // privind recalcularea pensiei militare emisă ca urmare a valorificării Semnului Onorific ”În Serviciul Patriei” pentru 15 ani de activitate.

Potrivit art. 60 din Legea nr. 223/2015, cu modificările și completările ulterioare, „la stabilirea pensiei militare de stat, pensia netă nu poate fi mai mare decât media soldelor/salariilor lunare nete corespunzătoare soldelor/salariilor lunare brute cuprinse în baza de calcul al pensiei”

Articolul 60 din lege, în interpretarea teleologică și sistematică a acestuia, reglementează o plafonare a pensiei nete raportată la media soldelor/salariilor lunare nete corespunzătoare soldelor/salariilor lunare brute cuprinse în baza de calcul al pensiei, nicidecum un drept substanțial, respectiv valoarea monetară a unui drept la pensie.

În aceste condiții, apreciază că aplicarea sporului de 20% la cuantumul pensiei, potrivit art. 60 din Legea nr. 223/2015, cu modificările și completările ulterioare, dispusă de către instanța de fond este nelegală sub două aspecte:

- 1) - orice majorare/spor etc. se aplică la cuantumul brut pentru a fi supusă/supus impozitării corespunzătoare
- 2) - prin aplicarea sporului la suma netă și impozitarea sumei rezultate ar conduce la situația aplicării unui impozit la impozit, ceea ce încalcă principiile dreptului financiar.

Totodată, precizează faptul că instanța de judecată trebuie să respecte dispozițiile legale în vigoare, nefiindu-i permis să adauge la lege un drept în favoarea intimatului-reclamant pe care legiuitorul nu l-a prevăzut în lege ori să se substituie puterii legislative, aspect care echivalează cu încălcarea principiului separației puterilor în stat, atribut ce nu-i este conferit autorității judecătorești.

Este de notorietate faptul că instanței de judecată îi este interzisă adăugarea la lege a unor alte dispoziții ce nu se regăsesc în cuprinsul actului normativ, mandatul acesteia limitându-se la constatarea încălcării vreunui drept ce este expres prevăzut în lege și nicidecum la interpretări derogatorii de la lege.

În speța de față, modificarea legislativă supusă discuției s-a realizat înaintea încetării raporturilor de serviciu ale celui în cauză, astfel încât intervenția legiuitorului delegat nu a afectat drepturi câștigate.

Astfel, câtă vreme intervenția legiuitorului s-a realizat înaintea încetării raporturilor de serviciu ale intimatului-reclamant, nu se poate admite existența vreunui prejudiciu în patrimoniul acestuia.

Arată că aplicarea sporului reglementat de art. 11 din Legea nr. 80/1995 este aceeași pentru toți beneficiarii pensiilor militare de stat, modalitatea de calcul al pensiei este aceeași, în sensul că drepturile de pensie s-au stabilit și se stabilesc potrivit aceluiași algoritm, așa cum rezultă cu claritate din buletinul de calcul anexă la fiecare decizie de pensie emisă de instituția apelantă.

Raportat la modificările legislative aduse art. 60 din Legea nr. 223/2015, evidențiază faptul că Curtea Constituțională a României a statuat în numeroase rânduri că legiuitorul este în drept să stabilească conținutul dreptului de pensie și condițiile acordării acestuia, precum și să le modifice în funcție de resursele financiare existente la un anumit moment. (Decizia nr. 322/2019, Decizia nr. 656/2018).

Extinderea incidenței principiului egalității și asupra sporului acordat pentru semnul onorific „În Serviciul Patriei” nu poate fi privită ca generând un tratament discriminatoriu de vreme ce se aplică nediferențiat tuturor persoanelor care au dreptul să beneficieze de acest spor.

Ceea ce a solicitat intimatul-reclamant prin acțiunea pendinte a fost aplicarea în mod diferențiat a acestui spor iar admiterea acțiunii de către instanța de judecată generează discriminare între intimatul-reclamant și ceilalți pensionari care nu beneficiază de aplicarea sporului aferent semnelui onorific la pensia netă în plată stabilită potrivit art. 60 din Legea nr. 223/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Mai mult decât atât, temeinicia soluției instanței de fond este cu atât mai îndoielnică cu cât aceasta susține că instituția apelantă ar fi inclus în baza de calcul al pensiei sporul aferent semnelui onorific.

În susținerea faptului că acesta nu ar fi trebuit inclus în baza de calcul, instanța de fond motivează că acesta nu a fost reglementat de Legea nr. 223/2015, cu modificările și completările ulterioare iar rezultatul calculului nu ar fi trebuit să fie plafonat în baza art. 60 din legea anterior menționată.

În acest sens, arată faptul că instanța de fond este într-o gravă eroare întrucât sporul în discuție nu a fost inclus în baza de calcul prevăzută de art. 28 din Legea nr. 223/2015 și comunicată de unitatea angajatoare, ci a fost aplicat la pensia plafonată conform art. 30 din lege.

Curtea Constituțională a României, prin Decizia nr. 783/29.11.2018, publicată în M.O.F. nr. 345 din 6 mai 2019, a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. 1, art. 29 alin. 1, art. 30, art. 60 alin. 1, în condițiile în care autorul excepției a motivat demersul său prin aceea că „sporul pentru Ordinul Meritul Militar de 10%, 15% și 20% din cuantumul pensiei

militare este diminuat pentru că acesta se aplică pensiei de serviciu pentru limită de vârstă plafonată la 85% din baza de calcul".(paragraful nr. 10 din Decizia nr. 783/2018).

Așa cum a arătat anterior, există doar un singur mod de stabilire a pensiilor, aplicabil tuturor pensionarilor cărora li se stabilesc drepturi de pensie, iar prin dispozițiile O.U.G. nr. 59/2017 nu au intervenit modificări referitoare la modalitatea de calcul a pensiei, aceasta rămânând aceeași.

În susținerea celor de mai sus precizează faptul că, prin Decizia nr. /// pronunțată de Curtea de Apel /// în dosarul civil nr. ///, a statuat faptul că „sporul aferent semnelui onorific reprezintă un procent care are ca efect majorarea cuantumului în urma aplicării prevederilor art. 2930 din lege, însă acesta intră în cuantumul pensiei brute, concluzie ce derivă din caracterul său de spor aplicat la cuantumul inițial. Atât timp cât modalitatea de calcul se prezintă sub forma unui spor adăugat la pensie, natura juridică a beneficiului în discuție nu poate fi decât aceea a pensie pe care o întregeste, reprezentând un drept ce intră în cuantumul pensiei brute.

Plafonarea conform art. 60 alin. 1) din lege se referă la pensia netă aceasta determinându-se potrivit dispozițiilor art. 3 lit. m) din același act normativ, prin deducerea impozitului pe venit din cuantumul pensiei brute.

Așadar, beneficiul semnelui onorific „În Serviciul Patriei” recunoscut potrivit prevederilor Legii nr. 80/1995 reprezintă un spor care se adaugă la cuantumul pensiei militare pe care o întregeste și împrumută natura juridică a acesteia, neputând fi considerat un drept de sine stătător, în afara pensiei, din moment ce însăși determinarea lui concretă se raportează la cuantumul pensiei la care se aplică sporul prevăzut de lege.

Prin urmare, majorarea corespunzătoare semnelui onorific deținut, în sumă de 711 lei, este legal aplicată și însumată în pensia militară brută de 7.824 lei care a determinat pensia militară netă de 7.242 lei, obținută potrivit Codului fiscal prin utilizarea noțiunii definite de art. 3 lit. m) din Legea nr. 223/2015, cu modificările și completările ulterioare (pensia netă - pensia militară de stat stabilită în cuantum brut din care se deduce impozitul pe venit, potrivit legislației în vigoare).

Menționează că, stabilirea pensiei nete în plată, în cuantum de 6.118 lei, s-a raportat la dispozițiile legale prevăzute la art. VII pct. 3 din O.U.G. nr. 59/2017.

Precizează că nici intimatul-reclamant nu a indicat temeiul legal care l-ar îndreptăți la o astfel de modalitate de calcul față de cea utilizată de instituția apelantă și care respectă dispozițiile legale în vigoare.

Față de aspectele prezentate, solicită admiterea apelului astfel cum a fost formulat și, rejudecând cauza, respingerea acțiunii intimatului — reclamant ca neîntemeiată.

b. Pârâțul /// formulează apel împotriva sentinței civile nr. /// pronunțată de Tribunalul /// — Secția I Civilă, apreciind că soluția instanței de judecată nu este în concordanță cu dispozițiile legale aplicabile în cauza dedusă judecății, motiv pentru care învederează următoarele:

1. Cu privire la obligația instanței stabilită prin sentința apelată, respectiv de a obliga /// să emită o nouă fișă de pensie în care „să consemneze alături de sumele înscrise inițial și sumele brute acordate cu titlu de majorare salarială conform an. 32 alin. (2) din Anexa I la Decretul nr. 195/2020 și art. 47 alin. (2) din Anexa I din Decretul 240/2020 din perioada martie - iunie 2020", menționează aceea că: Potrivit prevederilor art. 28 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, cu modificările și completările ulterioare, baza de calcul folosită pentru stabilirea pensiei militare de stat este media salariilor lunare brute realizate la funcția de bază în 6 luni consecutive, din ultimii 5 ani de activitate în calitate de militar/polițist/funcționar public cu statut special, actualizate la data deschiderii drepturilor de pensie, în care nu se includ veniturile enumerate la acest articol, lit. a)- o), precum și alte venituri care, potrivit legislației în vigoare la

data plății, nu reprezintă drepturi de natură salarială sau asimilate salariilor, potrivit lit. p) al aceluiași articol.

Unul dintre principiile de bază în acordarea pensiilor militare de stat este cel al egalității, prin care se asigură tuturor participanților la sistemul de pensii militare de stat un tratament nediscriminatoriu între persoane aflate în aceeași situație juridică, în ceea ce privește drepturile și obligațiile prevăzute de lege, or, în ipoteza prezentată de reclamant, s-ar ajunge într-o situație de inechitate în rândul personalului M.A.I. care iese la pensie. Cu alte cuvinte, deși au prestat aceeași muncă, au avut aceleași coordonate (funcție, grad, condiții de muncă), unii dintre lucrători ar beneficia de drepturi de pensie mai mari, doar pentru că au beneficiat de majorarea în discuție, drept care nu are nicio legătură cu activitatea profesională, fiind acordat doar în considerarea situației familiale a polițistului/militarului.

Majorarea în discuție a fost acordată anumitor categorii socio-profesionale în virtutea statutului special al acestora, motivat de faptul că acestea nu au putut beneficia de măsurile Legii nr. 19/2020 ce vin în sprijinul părinților, pentru a compensa problemele cu care aceștia se confruntă atunci când copiii sunt nevoiți să rămână acasă, în situația închiderii temporare a unităților de învățământ, nefăcând parte din categoria drepturilor salariale.

Astfel, în momentul reglementării acestui drept, intenția legiuitorului a fost de a compensa situația imposibilității supravegherii copiilor pe perioada stării de urgență/alertă, nicidecum de a majora artificial drepturile de pensie.

Mai mult decât atât, pentru a nu exista niciun fel de interpretare sau confuzii cu privire la includerea sau neinclusiunea majorării în discuție în baza de calcul ce se are în vedere la stabilirea drepturilor de pensie, legiuitorul a prevăzut, în mod expres, la art. 4 alin. (8) din O.U.G. nr. 147/2020 privind acordarea unor zile libere pentru părinți în vederea supravegherii copiilor, în situația limitării sau suspendării activităților didactice care presupun prezența efectivă a copiilor în unitățile de învățământ și în unitățile de educație timpurie antepreșcolare, ca urmare a răspândirii coronavirusului SARS-CoV-2, faptul că „majorarea prevăzută la alin. (3) nu se cuprinde în baza de calcul prevăzută la art. 28 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat. cu modificările și completările ulterioare.”

În considerarea argumentelor prezentate, rezultă că soluția instanței de fond privind acest aspect nu are un temei legal.

Invocă cu titlu de jurisprudență: Decizia civilă nr. /// pronunțată de Curtea de Apel ///, în dosarul civil nr. ///; Decizia civilă nr. /// pronunțată de Curtea de Apel ///, în dosarul civil nr. ///; Decizia civilă nr. /// pronunțată de Curtea de Apel ///, în dosarul civil nr. ///; Decizia civilă nr. /// pronunțată de Curtea de Apel /// în dosarul civil nr. ///; Hotărârea nr. /// pronunțată de Tribunalul /// în dosarul civil nr. ///; Hotărârea nr. /// pronunțată de Tribunalul /// în dosarul civil nr. ///.

II. În continuare, reamintește că, începând cu data de 01.12.2022 contestatarului i s-a acordat pensia militară de serviciu anticipată parțială, în cuantum brut de 7.113 lei.

Potrivit art. 60 din Legea nr. 223/2015, modificată prin O.U.G. nr. 59/2017 stabilirea pensiei militare de stat, pensia netă nu poate fi mai mare decât media soldelor/salariilor lunare nete corespunzătoare soldelor/salariilor lunare brute cuprinse în baza de calcul al pensiei”.

Având în vedere prevederea legală menționată mai sus pensia netă stabilită prin decizia contestată este în cuantum de 6.118 lei.

Algoritmul de calcul prin care a fost stabilit cuantumul pensiei militare de stat respectă integral prevederile Legii nr. 223/2015, cu modificările și completările ulterioare, fiind determinat prin utilizarea mediei de 10.459 lei a salariilor brute, respectiv media de 6.118 lei a salariilor nete realizate în perioada aleasă de contestatar, respectiv martie — august 2020, a procentului de 6% corespunzător perioadei de contribuție la fondul pentru pensia suplimentară și a vechimii

constituite din obligații militare de 15 ani, 11 luni și 14 zile la care s-a adăugat sporul de timp aferent activității desfășurate în condiții de muncă de 6 ani și 3 luni.

Elementele salariale atestate în fișa de pensie și adeverința nr. /// întocmite de către ///, precum și cele menționate în anexa la decizia de pensie pentru calculul cuantumului pensiei sunt strict cele corespunzătoare perioadei alese de solicitant.

III. Privitor la obligația stabilită de instanță, în sensul de a valorifica ca vechime civilă – facultate, perioada 30.06.1993-30.09.1993 arată că valorificarea perioadei în care acesta a fost student al Universității /// - Facultatea ///, respectiv 01.10.1992 - 30.06.1993 și 02.10.1994 - 28.06.1997, a fost defalcată astfel, întrucât Anul I al facultății s-a încheiat la data de 30.06.1993, iar în anul universitar 1993 - 1994 (Anul II) contestatarul a rămas repetent.

IV. În legătură cu nemulțumirea contestatarului privind majorarea pensiei cu sporul aferent Semnului Onorific "În Serviciul Patriei" pentru 15 ani, s-a constatat că la momentul emiterii deciziei contestate, în dosarul de pensionare exista dovada conferirii semnului onorific, respectiv adeverința nr. /// emisă de ///.

Totodată, prin adresa nr. ///, s-a trimis reclamantului decizia nr. /// privind recalcularea pensiei militare emisă ca urmare a valorificării Semnului Onorific „În Serviciul Patriei” pentru 15 ani de activitate.

Potrivit art. 60 din Legea nr. 223/2015, cu modificările și completările ulterioare, „la stabilirea pensiei militare de stat, pensia netă nu poate fi mai mare decât media soldelor/salariilor lunare nete corespunzătoare soldelor/salariilor lunare brute cuprinse în baza de calcul al pensiei.”

Articolul 60 din lege, în interpretarea teleologică și sistematică a acestuia, reglementează o plafonare a pensiei nete raportată la media soldelor/salariilor lunare nete corespunzătoare soldelor/salariilor lunare brute cuprinse în baza de calcul al pensiei, nicidecum un drept substanțial, respectiv valoarea monetară a unui drept la pensie.

În aceste condiții, apreciază că aplicarea sporului la cuantumul pensiei, potrivit art. 60 din Legea nr. 223/2015, cu modificările și completările ulterioare, dispusă de către instanța de fond este nelegală sub două aspecte:

1) orice majorare/spor etc. se aplică la cuantumul brut pentru a fi supusă/supus impozitării corespunzătoare

2) prin aplicarea sporului la suma netă și impozitarea sumei rezultate ar conduce la situația aplicării unui impozit la impozit, ceea ce încalcă principiile dreptului financiar.

Totodată, precizează faptul că instanța de judecată trebuie să respecte dispozițiile legale în vigoare, nefiindu-i permis să adauge la lege un drept în favoarea intimatului-reclamant pe care legiuitorul nu l-a prevăzut în lege ori să se substituie puterii legislative, aspect care echivalează cu încălcarea principiului separației puterilor în stat, atribut ce nu-i este conferit autorității judecătorești.

Este de notorietate faptul că instanței de judecată îi este interzisă adăugarea la lege a unor alte dispoziții ce nu se regăsesc în cuprinsul actului normativ, mandatul acesteia limitându-se la constatarea încălcării vreunui drept ce este expres prevăzut în lege și nicidecum la interpretări derogatorii de la lege.

În speța de față, modificarea legislativă supusă discuției s-a realizat înaintea încetării raporturilor de serviciu ale celui în cauză, astfel încât intervenția legiuitorului delegat nu a afectat drepturi câștigate.

Astfel, câtă vreme intervenția legiuitorului s-a realizat înaintea încetării raporturilor de serviciu ale intimatului-reclamant, nu se poate admite existența vreunui prejudiciu în patrimoniul acestuia.

Arată că aplicarea sporului reglementat de art. 11 din Legea nr. 80/1995 este aceeași pentru toți beneficiarii pensiilor militare de stat, modalitatea de calcul al pensiei este aceeași, în

sensul că drepturile de pensie s-au stabilit și se stabilesc potrivit aceluiași algoritm, așa cum rezultă cu claritate din buletinul de calcul anexă la fiecare decizie de pensie emisă de instituția apelantă.

Raportat la modificările legislative aduse art. 60 din Legea nr. 223/2015, evidențiază faptul că, Curtea Constituțională a României a statuat în numeroase rânduri că legiuitorul este în drept să stabilească conținutul dreptului de pensie și condițiile acordării acestuia, precum și să le modifice în funcție de resursele financiare existente la un anumit moment. (Decizia nr. 322/2019; Decizia nr. 656/2018).

Extinderea incidenței principiului egalității și asupra sporului acordat pentru semnul onorific „În Serviciul Patriei” nu poate fi privită ca generând un tratament discriminatoriu de vreme ce se aplică nediferențiat tuturor persoanelor care au dreptul să beneficieze de acest spor.

Ceea ce a solicitat intimatul-reclamant prin acțiunea pendinte a fost aplicarea în mod diferențiat a acestui spor iar admiterea acțiunii de către instanța de judecată generează discriminare între intimatul-reclamant și ceilalți pensionari care nu beneficiază de aplicarea sporului aferent semnului onorific la pensia netă în plată stabilită potrivit art. 60 din Legea nr. 223/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Mai mult decât atât, temeinicia soluției instanței de fond este cu atât mai îndoielnică cu cât aceasta susține că instituția apelantă ar fi inclus în baza de calcul al pensiei sporul aferent semnului onorific.

În susținerea faptului că acesta nu ar fi trebuit inclus în baza de calcul, instanța de fond motivează că acesta nu a fost reglementat de Legea nr. 223/2015, cu modificările și completările ulterioare iar rezultatul calculului nu ar fi trebuit să fie plafonat în baza art. 60 din legea anterior menționată.

În acest sens, arată faptul că instanța de fond este într-o gravă eroare întrucât sporul în discuție nu a fost inclus în baza de calcul prevăzută de art. 28 din Legea nr. 223/2015 și comunicată de unitatea angajatoare, ci a fost aplicat la pensia plafonată conform art. 30 din lege.

Curtea Constituțională a României, prin Decizia nr. 783/29.11.2018, publicată în M.O.F. nr. 345 din 6 mai 2019, a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. L, art. 29 alin. 1, art. 30, art. 60 alin. 1, în condițiile în care autorul excepției a motivat demersul său prin aceea că „sporul pentru Ordinul Meritul Militar de 10%, 15% și 20% din quantumul pensiei militare este diminuat pentru că acesta se aplică pensiei de serviciu pentru limită de vârstă plafonată la 85% din baza de calcul” (paragraful nr. 10 din Decizia nr. 783/2018).

Așa cum a arătat anterior, există doar un singur mod de stabilire a pensiilor, aplicabil tuturor pensionarilor cărora li se stabilesc drepturi de pensie, iar prin dispozițiile O.U.G. nr. 59/2017 nu au intervenit modificări referitoare la modalitatea de calcul a pensiei, aceasta rămânând aceeași.

În susținerea celor de mai sus, precizează faptul că, prin Decizia nr. /// pronunțată de Curtea de Apel /// în dosarul civil nr. ///, a statuat faptul că „sporul aferent semnului onorific reprezintă un procent care are ca efect majorarea quantumului în urma aplicării prevederilor art. 29-30 din lege, însă acesta intră în quantumul pensiei brute, concluzie ce derivă din caracterul său de spor aplicat la quantumul inițial. Atât timp cât modalitatea de calcul se prezintă sub forma unui spor adăugat la pensie, natura juridică a beneficiului în discuție nu poate fi decât aceea a pensie pe care o întregeste, reprezentând un drept ce intră în quantumul pensiei brute.

Plafonarea conform art. 60 alin. l) din lege se referă la pensia netă aceasta determinându-se potrivit dispozițiilor art. 3 lit. m) din același act normativ, prin deducerea impozitului pe venit din quantumul pensiei brute.

Așadar beneficiul semnului onorific „În Serviciul Patriei” recunoscut potrivit prevederilor Legii nr. 80/1995 reprezintă un spor care se adaugă la quantumul pensiei militare pe care o

întregește și împrumută natura juridică a acesteia, neputând fi considerat un drept de sine stătător, în afara pensiei, din moment ce însăși determinarea lui concretă se raportează la cuantumul pensiei la care se aplică sporul prevăzut de lege.

Prin urmare, majorarea corespunzătoare semnului onorific deținut, în sumă de 711 lei, este legal aplicată și însumată în pensia militară brută de 7.824 lei, care a determinat pensia militară netă de 7.242 lei, obținută potrivit Codului fiscal prin utilizarea noțiunii definite de art. 3 lit. m) din Legea nr. 223/2015, cu modificările și completările ulterioare (pensia netă - pensia militară de stat stabilită în cuantum brut din care se deduce impozitul pe venit, potrivit legislației în vigoare).

Menționează că, stabilirea pensiei nete în plată, în cuantum de 6.118 lei, s-a raportat la dispozițiile legale prevăzute la art. VII pct. 3 din O.U.G. nr. 59/2017.

Precizează că nici intimatul-reclamant nu a indicat temeiul legal care l-ar îndreptăți la o astfel de modalitate de calcul față de cea utilizată și care respectă dispozițiile legale în vigoare.

Totodată, solicită a se avea în vedere Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursurilor în interesul legii - nr. 16 din 13.09.2021, prin care a fost admis recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel București și prin care s-a statuat: „Admite recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel București și, în consecință, stabilește că: În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 11 alin. (3) din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, raportate la prevederile art. 60 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, cu modificările și completările ulterioare, pensionarii militari decorați cu ordinul „Meritul Militar” clasele a III-a a II-a și I beneficiază de un spor de 10%, 15% și respectiv 20% al cuantumului pensiei, fără însă ca prin aplicarea acestui spor pensia netă să poată fi mai mare decât media soldelor/salariilor lunare nete corespunzătoare soldelor/salariilor lunare brute cuprinse în baza de calcul al pensiei. Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Colegiul de conducere al Curții de Apel București cu privire la interpretarea dispozițiilor art. 108, coroborate cu cele ale art. 28 și art. 30 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la sporul pentru contribuția la Fondul de pensie suplimentară, în sensul că acesta intră în baza de calcul al pensiei, fiind, prin urmare, supus plafonării prevăzute de art. 30 din aceeași lege sau este un drept care nu face parte din pensie, astfel că trebuie adăugat la cuantumul acesteia”.

În acord cu dispozițiile art. 517 alin. (4) Cod procedură civilă, instanța este obligată să țină cont în soluționarea litigiului de aspectele reținute în cuprinsul deciziei indicate anterior.

Față de aspectele prezentate, solicită admiterea apelului astfel cum a fost formulat și, rejudecând cauza, respingerea acțiunii intimatului — reclamant ca neîntemeiată.

c. *Pârâtul* /// consideră nelegală și nejustificată soluția tribunalului privind obligarea /// la emiterea unei noi fișe de pensie prin care să fie consemnate alături de sumele înscrise inițial și sumele brute acordare cu titlu de majorare salarială conform art. 32 alin. 2 din Anexa 1 din Decretul nr. 195/2020 și art. 47 alin. 2 din Anexa nr. 1 din Decretul 240/2020 din perioada martie - iunie 2020, solicitând admiterea apelului, în principal anularea sentinței și judecând procesul, evocând fondul, respingerea capătului de cerere privind emiterea unei noi fișe de pensie prin care să fie consemnate alături de sumele înscrise inițial și sumele brute acordare cu titlu de majorare salarială conform art. 32 alin. 2 din Anexa 1 din Decretul nr. 195/2020 și art. 47 alin. 2 din Anexa nr. 1 din Decretul nr. 240/2020, din perioada martie – iunie 2020; în subsidiar, anularea sentinței și trimiterea cauzei spre rejudecare.

În motivarea apelului, arată următoarele:

În mod greșit instanța obligă intimatul /// la emiterea unei noi fișe de pensie prin care să fie consemnate alături de sumele înscrise inițial și sumele brute acordate cu titlu de majorare salarială

conform art. 32 alin. 2 din Anexa nr. 1 din decretul nr. 195/2020 și art. 47 alin. 2 din Anexa 1 din Decretul 240/2020 din perioada martie – iunie 2020, deoarece conform art. 4 pct. 8 Majorarea prevăzută la alin. 3 nu se cuprinde în baza de calcul prevăzută la art. 28 alin. 1 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, cu modificările și completările ulterioare din Ordonanța de urgență nr. 147 din 27 august 2020 privind acordarea unor zile libere pentru părinți în vederea supravegherii copiilor, în situația limitării sau suspendării activităților didactice care presupun prezența efectivă a copiilor în unitățile de învățământ și în unitățile de educație timpurie antepreșcolară, ca urmare a răspândirii coronavirusului SARS-CoV-2.

Solicitarea reclamantului de modificare a bazei de calcul prin introducerea unei majorări care nu reprezintă un drept de natură salarială sau asimilat salariului este inadmisibilă, deoarece ar reprezenta o adăugare la lege.

Face trimitere la prevederile art. 28 alin. 1 lit. p) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, actualizată.

Majorarea de 75% de care a beneficiat reclamantul reprezintă un beneficiu acordat unor persoane, în anumite condiții, în considerarea unei situații de excepție, fiind acordată pentru supravegherea copilului, nu ca și contraprestație pentru munca depusă.

Această majorare nu reprezintă un spor ori o creștere salarială în sensul legii nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fondurile publice, actualizată, nefiind prevăzută de această lege, ci un supliment acordat pentru o perioadă limitată în timp și anumitor categorii de angajați.

Majorarea nu a fost stabilită în funcție de vechimea în muncă/funcție ori de activitatea prestată de angajat, ci s-a acordat exclusiv acelor angajați care îndeplineau condițiile prevăzute de Legea nr. 19/2020 privind acordarea unor zile libere părinților pentru supravegherea copiilor, în situația închiderii temporare a unităților de învățământ, Decretul nr. 195/2020 privind instituirea stării de urgență pe teritoriul României, precum și celelalte acte normative emise în acest sens.

În ceea ce privește obligarea /// să emită o nouă fișă de pensie în care să includă în baza de calcul folosită pentru stabilirea pensiei militare de stat și indemnizația acordată potrivit art. 3 alin. 1 din Legea nr. 19/2020 privind acordarea unor zile libere părinților pentru supravegherea copiilor, în situația închiderii temporare a unităților de învățământ, face trimitere la dispozițiile art. 32 alin. 1 din Anexa a la Decretul nr. 195/16.03.2020, art. 3/1 alin. 1 din Legea nr. 19/2020.

În temeiul prevederilor art. 32 alin. 1 din Anexa nr. 1 la Decretul nr. 195/2020 a fost emis Ordinul MAI nr. 51/2020, iar potrivit art. 2 lit. b din actul normativ menționat, rezultă că prevederile Legii nr. 19/2020 nu se aplică polițiștilor, personalului militar și personalului civil încadrat în unitățile, instituțiile sau structurile aflate în subordinea /în cadrul Ministerului Afacerilor Interne prevăzute în anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 416/2007 privind structura organizatorică și efectivele Ministerului Afacerilor Interne, cu modificările și completările ulterioare.

În situația reclamantului, /// a înaintat dosarul de pensionare către ///.

În contuare, apelantul citează dispozițiile art. 17 lit. f din Metodologie, pct. 7.

Drepturile salariale de care a beneficiat reclamantul în perioada anterioară pensionării sunt cele prevăzute de Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fondurile publice, care nu prevede această majorare.

Menționează că Fișa de pensie reprezintă documentul care face parte din dosarul de pensionare, prevăzut de art. 3 alin. 1 lit. b din Metodologie, unde sunt consemnate sintetic datele necesare în vederea emiterii deciziei de admitere sau de respingere a cererii de pensionare ori plății pensiilor militare de stat de către casa de pensii sectorială.

Apelantul face trimitere la prevederile art. 28 alin. 1 din Legea nr. 223/2015 cu modificările și completările ulterioare, lit. p.

În temeiul art. 28 alin. 1 din Legea nr. 223/2015, reclamantul a ales ca bază de calcul pentru stabilirea pensiei militare de stat perioada ianuarie – iunie 2020.

Baza de calcul folosită pentru stabilirea pensiei militare, prevăzută de art. 28 din legea nr. 223/2015, nu cuprinde majorarea acordată suplimentar drepturile salariale cuvenite de care a beneficiat reclamantul în perioada martie – iunie 2020 (prevăzută la art. 3/1 alin. 1 din Legea nr. 19/2020, respectiv art. 32 alin. 2 din Anexa 1 la Decretul nr. 195/2020, deoarece suma de bani acordată în acest mod nu reprezintă un drept de natură salarială sau asimilat salariului, fiind incidente prevederile art. 28 alin. 1 lit. p din Legea nr. 223/2015.

Având în vedere definiția salariului potrivit art. 159 alin. 1 din Codul muncii, dar și că majorarea de 75% nu a fost acordată ca și contraprestație a muncii prestate, apreciază că această majorare nu poate fi inclusă în baza de calcul.

Venitul de care a beneficiat reclamantul în temeiul prevederilor art. 3/1 alin. 1 din Legea nr. 19/2020, coroborat cu cele ale art. 32 alin. 2 din Anexa 1 la Decretul nr. 195/2020 reprezintă o compensație pentru faptul că niciunul dintre părinți nu-și poate supraveghea copilul, în situația închiderii temporare a unității de învățământ.

În drept, invocă dispozițiile art. 466 și urm. Legea 134/2010, Legea nr. 19 din 14 martie 2020, Legea nr. 223/2015, Decretul nr. 195 din 16.03.2020, Decretul 240/2020.

4. Apărările formulate în cauză

a. Intimatul reclamant /// formulează *întâmpinare* prin care solicită respingerea apelurilor formulate de ///, /// și /// ca nefondate și menținerea Sentinței civile nr. /// și încheierii de îndreptare a erorii materiale din ///, pronunțate de Tribunalul /// în dosarul nr. ///, ca fiind temeinice și legale, pentru următoarele motive:

În ceea ce privește cererea de apel formulată de apelantul—pârât ///

1. Primul motiv de apel invocat de apelantul — pârât /// referitor la obligarea acestuia „în mod greșit” de către instanța de fond la emiterea unei noi fișe de pensie în care să fie consemnate alături de sumele înscrise inițial și sumele brute acordate cu titlu de majorare salarială conform art. 32 alin. 2 din Anexa 1 din Decretul nr. 195/2020 și art. 47 alin. 2 din Anexa nr. 1 din Decretul 240/2020 și ale art. 7 din OUG nr. 70/2020 din perioada martie - iunie 2020, întrucât ar contraveni prevederilor art. 4 pct. 8/1 din OUG nr. 147/2020 privind acordarea unor zile libere pentru părinți în vederea supravegherii copiilor, în situația limitării sau suspendării activităților didactice care presupun prezența efectivă a copiilor în unitățile de învățământ și în unitățile de educație timpurie antepreșcolară, ca urmare a răspândirii coronavirusului SARS_Cov_2, nu poate fi primit întrucât:

- sumele brute în cauză au fost acordate în baza prevederilor art. 32 alin. (2) din Anexa 1 la Decretul nr. 195 din 16.03.2020, ale art. 47 alin. (2) din Anexa 1 la Decretul nr. 240 din 14.04.2020, și ale art. 7 din O.U.G. nr. 70 din 14.05.2020 în perioada martie — iunie 2020, anterior intrării în vigoare a OUG nr. 147/2020, iar prevederile art. 4 (8) din această ordonanță nu fac referire la sume acordate în baza actelor normative menționate mai sus, ci se referă strict doar la sume acordate în baza art. 4 al aceleiași O.U.G. 147/27.08.2020;

- Ordonanța de urgență nr. 147 din 27 august 2020 a reglementat într-un cu totul alt context pandemic (mai relaxat) în anul școlar următor (2020-2021), față de nr. 199 din 16.03.2020, Decretul nr. 240 din 14.04.2020, și O.U.G. nr. 70 din 14.05.2020, care au reglementat în perioada stării de urgență și a stării de alertă imediat următoare stării de urgență, în anul școlar 2019-2020;

- nu pot fi interpretate prevederile art. 28 alin. (l) din Legea 223/2015 pentru perioada martie-iunie 2020, prin raportare sau prin comparație cu dispozițiile art. 4 alin. 8 din OUG 147/2020 care nu erau în vigoare în perioada de referință.

În mod corect, în baza probatoriului administrat, instanța de fond a reținut că: „prevederile OUG 147/2020 au intrat în vigoare începând cu 28.08.2020 și nu a reglementat modul de acordare a unor sume suplimentare din perioada martie 2020 - iunie 2020. Mai mult, faptul că în OUG 147/2020 s-a stabilit că sumele posibil a fi acordate în baza actului normativ respectiv nu se includ în baza de calcul stabilită de art. 28 din Legea 223/2015 iar în Decretele nr. 195 din 16.03.2020, nr. 240 din 14.04.2020 și O.U.G. nr. 70 din 14.05.2020 nu se regăsește o asemenea dispoziție conduce la concluzia că legiuitorul delegat nu a avut în vedere îndepărtarea acestor venituri de la stabilirea bazei de calcul pentru drepturile de pensie cuvenite personalului din sistemul apărării și ordinii publice deci nici din baza de calcul a drepturilor de pensie ale petentului.

Nu se poate considera că prin luarea în considerare a acestor drepturi ar fi discriminați cei ce au ales alte perioade de referință de 6 luni întrucât Legea 223/2015 nu a impus beneficiarilor criterii privind modul de alegere a perioadei de referință astfel că a existat posibilitatea inclusiv pentru cei ce nu au ales această perioadă să ceară valorificarea drepturilor salariale din perioada martie 2020 - iunie 2020. Nici în privința celor ce au beneficiat de drepturi în baza OUG 147/2020 nu se poate stabili că s-ar produce o discriminare întrucât aceștia nu ar putea să ceară includerea în baza de calcul a acestor sume. Astfel situația avută în vedere pentru intervalul martie 2020 - iunie 2020 a fost diferită de cea de după 28.08.2020 întrucât în primul interval a fost instituită starea de urgență pe teritoriul României interdicțiile instituite în intervalul martie 2020 - mai 2020 și imediat după ridicarea stării de urgență până în iunie 2020 au fost mai restrictive față de cele instituite începând cu august 2020"

2. Alt motiv de apel invocat de apelantul — pârât /// se referă la faptul că el a solicitat modificarea bazei de calcul prin introducerea unei majorări care nu ar reprezenta un drept de natură salarială sau asimilat salariului, situație inadmisibilă întrucât ar reprezenta o adăugare la lege, argumentând că potrivit art. 28 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat „Baza de calcul folosită pentru stabilirea pensiei militare de stat este media soldelor/salariilor lunare brute realizate la funcția de bază în 6 luni consecutive din ultimii 5 ani de activitate .. în care nu se includ (...) p) alte venituri care, potrivit legislației în vigoare la data plății, nu reprezintă drepturi de natură salarială sau asimilate salariilor.”

Mai susține apelantul - pârât /// că majorarea de 75% de care a beneficiat a fost acordată pentru supravegherea copilului, nu ca și contraprestație pentru munca depusă. Această majorare nu ar reprezenta un spor ori o creștere salarială în sensul Legii 153/2017, nefiind prevăzută de această lege, ci un supliment acordat pentru o perioadă limitată în timp și anumitor categorii de angajați. Majorarea nu ar fi fost stabilită în funcție de vechimea în muncă ori de activitatea prestată de angajat, ci s-a acordat exclusiv acelor care îndeplineau condițiile prevăzute de Legea nr. 19/2020 privind acordarea unor zile libere părinților pentru supravegherea copiilor în situația închiderii temporare a unităților de învățământ. Mai încearcă să inducă ideea că o majorare acordată suplimentar drepturilor salariale nu ar constitui venituri din categoria celor de natură salarială sau asimilate salariilor, fiind astfel excluse din baza de calcul a pensiei în baza prevederilor art. 28 (1) pct. p) din Legea 223/2015.

Nici acest motiv de apel și nici susținerile aferente nu pot fi luate în considerare deoarece:

- În cuprinsul actelor normative care reglementează acordarea sumelor în cauză se folosesc sintagmele „majorare a salariului” și „majorare salarială”, astfel: în art. 32 alin. (2) din Anexa 1 la Decretul nr. 195 din 16.03.2020 și în art. 47 alin. (2) din Anexa 1 la Decretul nr. 240 din 14.04.2020 se folosește termenul „majorare a salariului” iar în art. 7 din O.U.G. nr. 70 din 14.05.2020 se folosește termenul „majorare salarială” pentru drepturile acordate, nicidecum supliment, indemnizație, venit (generic) sau compensație, așa cum prezintă apelantul - pârât majorările acordate. Dispozițiile de mai sus se referă la majorarea salariului și nu la compensarea unor zile libere neacordate părinților pentru supravegherea copiilor, în situația închiderii

temporare a unităților de învățământ. Prin urmare, majorarea salarială privește munca desfășurată, tocmai în calitatea sa de angajat al M.A.I. și în considerarea muncii prestate având caracter de continuitate.

- Majorările au fost acordate în contextul unei situații excepționale - starea de urgență determinată de pandemia COVID-19 și starea de alertă care a urmat, situație care nu a putut fi prevăzută în Legea nr. 153/2017, care include însă categorii de venituri ce nu au caracter permanent dar sunt incluse în baza de calcul a pensiei.

- Quantumul majorărilor în cauză a fost cel prevăzut de art. 3 alin. (1) din Legea nr. 19/2020, respectiv 75% din salariul de bază corespunzător unei zile lucrătoare, pentru fiecare zi în care nu a putut beneficia de zile libere plătite, întrucât aceste prevederi ale Legii 19/2020 nu s-au aplicat angajaților sistemului național de apărare, ordine publică și securitate națională.

- Majorările acordate s-au calculat prin raportare la solda de funcție (75%), care este stabilită în raport de activitatea prestată de angajat și de vechimea în muncă și au fost acordate pentru munca prestată în condițiile în care nu a putut beneficia de zile libere plătite din cauza constrângerilor sistemului.

- Orice majorare salarială este acordată, în mod evident, suplimentar drepturilor salariale cuvenite până atunci, acest lucru neputând-o exclude din categoria veniturilor de natură salarială ori asimilate salariilor. Sumele respective au fost plătite, conform prevederilor art. 3^A1 (2)⁵ din Legea nr. 19/2020, „din bugetele din care se suportă drepturile salariale de bază”, și au fost reținute și virate din acestea toate contribuțiile și impozitele aferente către stat, inclusiv contribuția de asigurări sociale (contribuția individuală la buget). Nicăieri în cuprinsul dispozițiilor invocate de apelantul — pârât nu se face referire la aceste drepturi fiind drepturi în afara drepturilor salariale cuvenite potrivit specificului activității.

3. Mai susține apelantul — pârât ///, având în vedere definiția salariului potrivit art. 159 alin. (1) din Legea 53/2003 - Codul Muncii „Salariul reprezintă contraprestația muncii depuse de salariat în baza contractului individual de muncă”, că „Baza de calcul folosită pentru stabilirea pensiei militare de stat, prevăzută de art. 28 din Legea 233/2015, nu cuprinde majorarea acordată suplimentar drepturilor salariale cuvenite de care a beneficiat reclamantul în perioada martie — iunie 2020, deoarece suma de bani acordată nu reprezintă un drept de „natură salarială sau asimilat salariului”, fiind incidente prevederile art. 28 alin. (1) lit. p) din Legea 233/2015”. Această susținere este incorectă întrucât:

- Potrivit art. 160 din Legea 53/2003 - Codul Muncii „Salariul cuprinde salariul de bază, indemnizațiile, sporurile, precum și alte adaosuri”;

- Prin urmare, salariul la care se referă art. 159 alin. (1) din Codul Muncii constituie salariul de bază, însă salariul brut, definit de altfel prin art. 160 din Codul Muncii reprezintă suma între salariul de bază, indemnizații, sporuri și alte adaosuri;

- Din baza de calcul anexă la decizia de pensionare rezultă că nu s-a avut în vedere doar salariul de bază, ci și celelalte componente ale venitului brut, cu excepția majorărilor salariale de 75% acordate în baza prevederilor art. 32 alin. (2) din Anexa 1 la Decretul nr. 195 din 16.03.2020, ale art. 47 alin. (2) din Anexa 1 la decretul nr. 240 din 14.04.2020, și ale art. 7 din O.U.G. nr. 70 din 14.05.2020 în perioada martie — iunie 2020;

- Baza de calcul folosită pentru stabilirea pensiei militare, conform prevederilor art. 28 alin. (1) din Legea 233/2015, este „media soldelor/salariilor lunare brute realizate la funcția de bază în 6 luni consecutive, din ultimii 5 ani de activitate” și nu media soldelor/salariilor de bază brute realizate;

- Majorarea salarială acordată în temeiul prevederilor art. 32 alin. (2) din Anexa 1 la Decretul nr. 195 din 16.03.2020, ale art. 47 alin. (2) din Anexa 1 la Decretul nr. 240 din 14.04.2020, și ale art. 7 din O.U.G. nr. 70 din 14.05.2020 în perioada martie — iunie 2020, reprezintă în esență o

majorare a salariului de bază, care se include în salariul lunar brut realizat la funcția de bază în perioada menționată.

În baza înscrisurilor depuse la dosarul cauzei, instanța de fond în mod corect a reținut: „sumele primite de reclamant reprezintă o majorare a drepturilor salariale, majorare acordată de Decretele 195/2020, 240/2020 și OUG 70/2020 astfel că nu se încadrează în dispozițiile art. 28 lit. p din Legea 223/2015. ”

Mai mult decât atât, arată faptul că art. 28 alin. (1) din Legea 223/2015 privind pensiile militare de stat a fost modificat începând cu 01.01.2024 prin Legea nr. 282 din 19.10.2023 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu și a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, în sensul adăugării unor categorii de venituri care nu vor mai fi cuprinse în baza de calcul pentru stabilirea pensiei începând cu data de 01.01.2024, între care și „majorarea încasată, potrivit legii, de personalul care nu a beneficiat de zile libere acordate părinților pentru supravegherea copiilor, în situația închiderii temporare a unităților de învățământ”. Rezultă de aici că această categorie de venituri nu a fost exclusă din baza de calcul pentru stabilirea pensiei anterior datei de 01.01.2024. Cum deschiderea dreptului de pensie a avut loc la 01.12.2022, dată la care noile dispoziții apărute prin modificarea art. 28 alin. (1) din Legea 223/2015 nu erau în vigoare, iar legea modificată nu retroactivează, concluzia este că baza de calcul pentru stabilirea pensiei acestuia trebuie să cuprindă și sumele brute obținute din „majorarea încasată, potrivit legii, de personalul care nu a beneficiat de zile libere acordate părinților pentru supravegherea copiilor, în situația închiderii temporare a unităților de învățământ”, realizate în martie 2020 - iunie 2020, în interiorul perioadei alese de el pentru stabilirea pensiei, respectiv martie 2020 — august 2020.

Invocă cu titlu de jurisprudență: Decizia civilă nr. /// pronunțată de Curtea de Apel ///.

Referitor la cererea de apel formulată de ///

În primul rând, menționează că nicăieri în cuprinsul cererii de apel nu se precizează pentru cine a formulat apelul. Mai mult decât atât, în cererea de apel introdusă menționează calitatea acestuia de „intimat-reclamant în dosarul civil nr. ///”, fapt ce nu corespunde realității.

1. Primul motiv de apel invocat de ///. privind obligarea /// de către instanța de fond la emiterea unei noi fișe de pensie în care să fie consemnate alături de sumele înscrise inițial și sumele brute acordate cu titlu de majorări salariale în baza prevederilor art. 32 alin. (2) din Anexa 1 la Decretul nr. 195 din 15.03.2020, ale art. 47 alin. (2) din Anexa 1 la Decretul nr. 240 din 14.04.2020, și ale art. 7 din O.U.G. nr. 70 din 14.05.2020 din perioada martie — iunie 2020, este că soluția dispusă de instanța de fond pe acest capăt de cerere ar contraveni prevederilor art. 28 alin. 1 lit. p din Legea nr. 233/2015, deoarece sumele de bani acordate nu ar reprezenta drepturi de natură salarială sau asimilate salariului”.

Mai susține ///. că s-ar încălca principiul egalității prin care se asigură tuturor participanților la sistemul pensiilor militare de stat un tratament nediscriminatoriu între persoane aflate în aceeași situație juridică, întrucât sumele în cauză nu ar avea legătură cu activitatea profesională fiind acordate doar în considerarea situației familiale a reclamantului.

Acestea nu pot fi luate în considerare, întrucât:

- În cuprinsul actelor normative care reglementează acordarea sumelor în cauză se folosesc sintagmele „majorare a salariului” și „majorare salarială”, astfel: în art. 32 alin. (2) din Anexa 1 la Decretul nr. 195 din 16.03.2020 și în art. 47 alin. (2) din Anexa 1 la Decretul nr. 240 din 14.04.2020 se folosește termenul „majorare a salariului” iar în art. 7 din O.U.G. nr. 70 din 14.05.2020 se folosește termenul „majorare salarială”. Dispozițiile menționate se referă la majorarea salariului și nu la compensarea unor zile libere neacordate părinților pentru supravegherea copiilor, în situația închiderii temporare a unităților de învățământ. Prin urmare,

majorarea salarială privește munca desfășurată, tocmai în calitatea sa de angajat al M.A.I. și în considerarea muncii prestate având caracter de continuitate.

- Cuantumul majorărilor în cauză a fost cel prevăzut de art. 3 alin. (1) din Legea nr. 19/2020, respectiv 75% din salariul de bază corespunzător unei zile lucrătoare, pentru fiecare zi în care nu a putut beneficia de zile libere plătite, întrucât aceste prevederi ale Legii 19/2020 nu s-au aplicat angajaților sistemului național de apărare, ordine publică și securitate națională.

- Majorările acordate s-au calculat prin raportare la solda de funcție (75%), care este stabilită în raport de activitatea prestată de angajat și de vechimea în muncă și au fost acordate pentru munca prestată în condițiile în care nu a putut beneficia de zile libere plătite din cauza constrângerilor sistemului. Sumele respective au fost plătite, conform prevederilor art. 3^A 1 (2) din Legea nr. 19/2020, „din bugetele din care se suportă drepturile salariale de bază”, și au fost reținute și virate din acestea toate contribuțiile și impozitele aferente către stat, inclusiv contribuția de asigurări sociale (contribuția individuală la buget). Nicăieri în cuprinsul dispozițiilor invocate de apelantul - pârât nu se face referire la aceste drepturi ca fiind drepturi în afara drepturilor salariale cuvenite potrivit specificului activității.

- Majorările salariale acordate în baza prevederilor art. 32 alin. (2) din Anexa 1 la Decretul nr. 195 din 16.03.2020, ale art. 47 alin. (2) din Anexa 1 la Decretul nr. 240 din 14.04.2020, și ale art. 7 din O.U.G. nr. 70 din 14.05.2020 în perioada martie - iunie 2020 nu se regăsesc în niciuna dintre categoriile de venituri excluse în mod expres din baza de calcul a pensiei de prevederile art. 28 alin. (1) lit. a) — o) din forma Legii 223/2015 aflată în vigoare la data deschiderii dreptului său de pensie și nici nu pot fi încadrate în categoria generică prevăzută la lit. p) „alte venituri care, potrivit legislației în vigoare la data plății, nu reprezintă drepturi de natură salarială sau asimilate salariilor”.

2. Alt motiv invocat de /// ar fi că „pentru a nu exista niciun fel de interpretare sau confuzii cu privire la includerea sau neinclusiunea majorării în discuție în baza de calcul ce se are în vedere la stabilirea drepturilor de pensie, legiuitorul a prevăzut, în mod expres, la art. 4 alin. (8) din O.U.G. nr. 147/2020, faptul că ”majorarea prevăzută la alin. 3 nu se cuprinde în baza de calcul prevăzută la art. 28 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, cu modificările și completările ulterioare”.

Nu poate fi reținut nici acest motiv deoarece:

- sumele brute în cauză au fost acordate în perioada martie - iunie 2020, anterior intrării în vigoare OUG nr. 147/27.08.2020, iar prevederile art. 4 alin. (8) din această ordonanță nu fac referire la sume acordate în baza altor actelor normative, ci se referă strict doar la sumele acordate în baza art. 4 alin. (3) al aceleiași O.U.G. 147/27.08.2020;

- O.U.G. nr. 147 din 27 august 2020 a reglementat într-un cu totul alt context pandemic (mai relaxat) în anul școlar următor (2020-2021), față de Decretul nr. 195 din 16.03.2020, Decretul nr. 240 din 14.04.2020, și O.U.G. nr. 70 din 14.05.2020, care au reglementat în perioada stării de urgență și a stării de alertă imediat următoare stării de urgență, în anul școlar 2019-2020;

- nu pot fi interpretate prevederile art. 28 alin. (1) din Legea 223/2015 pentru perioada martie-iunie 2020, prin raportare sau prin comparație cu dispozițiile art. 4 alin. (8) din OUG 147/2020 care nu erau în vigoare în perioada de referință.

Astfel, nu pot fi păstrate motivele și susținerile invocate de /// pe acest capăt de cerere, pentru aceleași considerente arătate și împotriva motivelor și susținerilor invocate de către apelantul — pârât ///, acestea fiind evasiidencice.

În mod corect a reținut instanța de fond următoarele aspecte: „... prevederile OUG 147/2020 au intrat în vigoare începând cu 28.08.2020 și nu a reglementat modul de acordare a unor sume suplimentare din perioada martie 2020 - iunie 2020. Mai mult faptul că în OUG 147/2020 s-a stabilit că sumele posibil a fi acordate în baza actului normativ respectiv nu se includ

în baza de calcul stabilită de art. 28 din Legea 223/2015 iar în Decretele nr. 195 din 16.03.2020, nr. 240 din 14.04.2020 și O.U.G. nr. 70 din 14.05.2020 nu se regăsește o asemenea dispoziție conduce la concluzia că legiuitorul delegat nu a avut în vedere îndepărtarea acestor venituri de la stabilirea bazei de calcul pentru drepturile de pensie cuvenite personalului din sistemul apărării și ordinii publice deci nici din baza de calcul a drepturilor de pensie ale sale.

Nu se poate considera că prin luarea în considerare a acestor drepturi ar fi discriminați cei ce au ales alte perioade de referință de 6 luni întrucât Legea 223/2015 nu a impus beneficiarilor criterii privind modul de alegere a perioadei de referință astfel că a existat posibilitatea inclusiv pentru cei ce nu au ales această perioadă să ceară valorificarea drepturilor salariale din perioada martie 2020 - iunie 2020. Nici în privința celor ce au beneficiat de drepturi în baza OUG 147/2020 nu se poate stabili că s-ar produce o discriminare întrucât aceștia nu ar putea să ceară includerea în baza de calcul a acestor sume. Astfel situația avută în vedere pentru intervalul martie 2020 - iunie 2020 a fost diferită de cea de după 28.08.2020 întrucât în primul interval a fost instituită starea de urgență pe teritoriul României interdicțiile instituite în intervalul martie 2020 - mai 2020 și imediat după ridicarea stării de urgență până în iunie 2020 au fost mai restrictive față de cele instituite începând cu august 2020. ”

„Contrar celor susținute de /// stabilește Tribunalul că sumele primite de el reprezintă o majorare a drepturilor salariale, majorare acordată de Decretele 195/2020, 240/2020 și OUG 70/2020 astfel că nu se încadrează în dispozițiile art. 28 lit. p din Legea 223/2015. ”

3. /// expune în cererea de apel și modalitatea de stabilire a pensiei militare de stat, respectiv algoritmul de calcul prin care s-a stabilit cuantumul pensiei prin valorificarea elementelor salariale atestate în fișa de pensie. Însă acest algoritm nu face parte din dosarul aflat pe rol, capătul de cerere privind actualizarea anexei financiare a fișei de pensie nefăcând referire la procedura prezentată.

4. În ceea ce privește obligația stabilită de instanța de fond în sensul de a valorifica ca vechime civilă — facultate și perioada 30.06.1993-30.09.1993, /// motivează că perioada 30.06.1993 — 30.09.1993 nu a fost valorificată în decizia de pensie întrucât anul I al facultății s-ar fi încheiat la data de 30.06.1993, fără a aduce argumente în acest sens. Motivul nu poate fi luat în considerare deoarece anul I al facultății trebuia să fie luat în calculul perioadei de vechime civilă așa cum reiese din Adeverința nr. /// emisă de Facultatea /// din cadrul Universității /// în cuprinsul căreia nu este menționată nicăieri data de 30.06.1993. Cu privire la anul II, repetent, se precizează că acesta a început la data de 04.10.1993 și s-a încheiat la data de 02.10.1994. În mod evident, doar această perioadă a anului II nepromovat, așa cum este menționată în adeverință (04.10.1993-02.10.1994), nu poate fi luată în calcul la stabilirea vechimii civile, și nu perioada 30.06.1993-02.10.1994, așa cum au considerat eronat pârâtele.

În baza înscrisurilor depuse la dosarul cauzei, în mod corect instanța de fond arată: „Cu privire la perioada de stagiu realizată în timpul frecventării cursurilor unei Instituții de învățământ superior reține instanța că prin adeverința nr. /// Universitatea /// a certificat că în anii 1992-1993, 1994-1995, 1995-1996, și 1996-1997 reclamantul a urmat cursurile Facultății ///. S-a mai precizat că în anul 1993-1994 petentul a fost repetent iar anul a început la 04.10.1993 și s-a încheiat la 02.10.1994. /// au stabilit că pentru anul I, 1992-1993, vechimea ce trebuie valorificată este cuprinsă în intervalul 01.10.1992-30.06.1993 deși anul universitar 1993-1994 a început la 04.10.1993. Conform adeverinței nr. /// unitatea de învățământ superior a confirmat că în 1992-1993 anul universitar a început la 01.10.1992 și s-a încheiat la 30.09.1993.

Cum inclusiv în prima adeverință eliberată instituția de învățământ a atestat că anul II universitar 1993-1994 a început la 04.10.1993 și nu la 01.07.1993 rezultă că la stabilirea drepturilor de pensie pentru perioada 1992-1993 /// trebuie să valorifice și perioada 30.06.1993-30.09.1993. ”

5. La ultimul punct al cererii de apel /// invocă nelegalitatea aplicării sporului conferit de Semnul Onorific „În Serviciul Patriei” pentru 15 ani la cuantumul pensiei potrivit art. 60 din Legea 223/2015, care ar fi fost dispusă de către instanța de fond. Însă sentința civilă apelată nu stabilește obligația părților de a modifica cuantumul net al pensiei cu sporul aferent Semnului Onorific „În Serviciul Patriei” pentru 15 ani, acest lucru nefiind solicitat nici prin acțiunea introductivă.

Totuși, s-a constatat că la momentul emiterii deciziei contestate, în dosarul de pensionare exista dovada conferirii semnului onorific, respectiv adeverința nr. /// emisă de ///, însă aceasta nu a fost valorificată în decizia de pensie nr. /// emisă de ///. Abia în urma contestației reclamantului înaintate /// s-a emis decizia nr. /// privind recalcularea pensiei militare, emisă ca urmare a valorificării Semnului Onorific „În Serviciul Patriei” pentru 15 ani de activitate.

Într-adevăr, sentința civilă pronunțată de instanța de fond anulează Decizia nr. /// emisă de /// și obligă pe aceasta să emită o nouă decizie de pensie în care să valorifice adeverința nr. /// emisă de /// care conferirea Onorific „În Serviciul Patriei” pentru 15 ani de activitate, însă nu în sensul modificării cuantumului net al pensiei cu sporul aferent Semnului Onorific (ceea ce nu s-a solicitat prin acțiune), ci ca o măsură de a preîntâmpina nevalorificarea adeverinței menționate la emiterea noii decizii de pensie, așa cum s-a întâmplat la emiterea Deciziei de pensie nr. ///, cu toate că adeverința se afla în dosarul de pensie.

Referitor la cererea de apel formulată de ///, arată următoarele:

1. Apelanta - pârâtă /// consideră în cererea de apel că soluția instanței de fond este greșită, motivând aceasta prin expunerea unor aspecte aplicabile în opinia sa în cauza dedusă judecătii.

Astfel, prezintă modalitatea de stabilire a pensiei militare de stat, respectiv algoritmul de calcul, corect și legal de altfel, prin care s-a stabilit cuantumul pensiei prin valorificarea elementelor salariale atestate în fișa de pensie. Însă acest algoritm nu este contestat în dosarul aflat pe rol, capătul de cerere privind actualizarea anexei financiare a fișei de pensie nefăcând referire la procedura prezentată.

Este evident însă că la emiterea de către fostul angajator /// a unei noi Anexa financiare la fișa de pensie, conform hotărârii instanței, /// va trebui să valorifice elementele salariale înscrise în baza de calcul din noua fișă de pensie, calculând drepturile de pensie cuvenite, în cuantum brut și net, începând cu data deschiderii dreptului de pensie, respectiv 01.12.2022.

2. În ceea ce privește obligația stabilită de instanța de fond de a valorifica ca vechime civilă-facultate și perioada 30.06.1993-30.09.1993, apelanta — pârâtă /// motivează că perioada 30.06.1993 — 30.09.1993 nu a fost valorificată în decizia de pensie întrucât anul I al facultății s-ar fi încheiat la data de 30.06.1993, fără a aduce argumente în acest sens.

Motivul nu poate fi păstrat deoarece anul I al facultății trebuia să fie luat în calcul ca perioadă de vechime civilă așa cum reiese din Adeverința nr. /// emisă de Facultatea /// din cadrul Universității ///, în cuprinsul căreia nu este menționată nicăieri data de 30.06.1993. Cu privire la anul II, repetent, se precizează că acesta a început la data de 04.10.1993 și s-a încheiat la data de 02.10.1994. În mod evident, doar această perioadă a anului II nepromovat, așa cum este menționată în adeverință (04.10.1993-02.10.1994), nu poate fi luată în calcul la stabilirea vechimii civile, și nu perioada 30.06.1993-02.10.1994, așa cum au considerat eronat pârâtele.

În mod corect, în baza probatoriului administrat, instanța de fond a arătat următoarele: „Cu privire la perioada de stagiu realizată în timpul frecventării cursurilor unei instituții de învățământ superior reține instanța că prin adeverința nr. /// Universitatea /// a certificat că în anii 1992-1993, 1994-1995, 1995-1996, și 1996-1997 reclamantul a urmat cursurile Facultății de ///. S-a mai precizat că în anul 1993-1994 petentul a fost repetent iar anul a început la 04.10.1993 și s-a încheiat la 02.10.1994. /// au stabilit că pentru anul I, 1992-1993, vechimea ce trebuie valorificată este cuprinsă în intervalul 01.10.1992-30.06.1993 deși anul universitar 1993-1994 a început la

04.10.1993. Conform adeverinței nr. /// unitatea de învățământ superior a confirmat că în 1992-1993 anul universitar a început la 01.10.1992 și s-a încheiat la 30.09.1993.

Cum inclusiv în prima adeverință eliberată instituția de învățământ a atestat că anul II universitar 1993-1994 a început la 04.10.1993 și nu la 01.07.1993 rezultă că la stabilirea drepturilor de pensie pentru perioada 1992-1993 /// trebuie să valorifice și perioada 30.06.1993-30.09.1993. ”

3. La ultimul punct al cererii de apel apelanta - pârâtă /// invocă nelegalitatea aplicării sporului de Semnul Onorific „În Serviciul Patriei” pentru 15 ani la cuantumul pensiei potrivit art. 60 din Legea 223/2015, care ar fi fost dispusă de către instanța de fond. Însă sentința civilă apelată nu stabilește pârâților de a modifica cuantumul net al pensiei cu sporul aferent Semnului Onorific „În Patriei” pentru 15 ani, acest lucru nefiind solicitat nici prin acțiune.

Totuși, s-a constatat că la momentul deciziei contestate, în dosarul de pensionare exista dovada conferirii semnului onorific, respectiv adeverința nr. /// emisă de ///, însă aceasta nu a fost valorificată în decizia de pensie nr. /// emisă de ///. Abia în urma contestației sale înaintate /// s-a emis decizia nr. /// privind recalcularea pensiei militare, emisă ca urmare a valorificării Semnului Onorific „În Serviciul Patriei” pentru 15 ani de activitate.

Într-adevăr, sentința civilă pronunțată de instanța de fond anulează Decizia nr. /// emisă de ///, și obligă pe aceasta să emită o nouă decizie de pensie în care să valorifice adeverința nr. /// emisă de /// care atestă conferirea Semnului „În Serviciul Patriei” pentru 15 ani de activitate, însă nu în sensul modificării cuantumului net al pensiei cu sporul aferent semnului onorific (ceea ce nu s-a solicitat prin acțiune), ci ca o măsură de a preîntâmpina nevalorificarea adeverinței menționate la emiterea noii decizii de pensie, așa cum s-a întâmplat la emiterea Deciziei de pensie nr. ///, cu toate că adeverința se afla în dosarul de pensie.

Ca urmare, pentru toate aceste considerente, solicită respingerea apelurilor formulate de ///, /// și Inspectoratul de Jandarmi /// ca nefondate și menținerea Sentinței civile nr. /// din /// și încheierii de îndreptare a erorii materiale din ///, pronunțate de Tribunalul /// în dosarul nr. ///, ca fiind temeinice și legale.

În drept, a invocat dispozițiile art. 205-208 Cod Procedură civilă.

b. Pârâta /// formulează întâmpinare la apelurile declarate de /// și /// împotriva sentinței civile nr. /// pronunțate de Tribunalul ///, prin care arată că își menține punctul de vedere formulat prin întâmpinarea cu nr. /// din 23.06.2022 și prin apelul cu nr. /// din 10.01.2024 formulate de către casa de pensii împotriva cererii de chemare în judecată a reclamantului prin care a solicitat ca vechimea civilă care trebuie valorificată, aferentă facultății, să fie de 3 ani 8 luni și 25 de zile conform adeverinței nr. ///, înscrierea Semnului Onorific „Serviciul Patriei” în buletinul de calcul aferent deciziei și modificarea drepturilor de pensie prin includerea în baza de calcul a unor sume plătite de unitatea angajatoare cu titlu de majorare salarială în perioada martie — iunie 2020, pe timpul stării de urgență instituită ca urmare a epidemiei COVID-19.

Astfel, în raport de motivele invocate de către I.J.J. /// și M///, achiesează la susținerile formulate de către aceste structuri și apreciază că acestea sunt justificate și temeinice.

Față de aspectele prezentate, solicită respingerea acțiunii reclamantului ca neîntemeiată.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemelor de drept:

a. Apelantul pârât /// formulează note scrise prin care își exprimă punctul de vedere cu privire la incidența în prezenta cauză a O.U.G. nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale în sensul că, având în vedere principiul asigurării unei practici judiciare unitare, manifestare a principiilor înfăptuirii justiției în mod unic, imparțial

și egal, și, în general, al egalității în fața legii, precum și necesitatea asigurării stabilității raporturilor juridice în domeniul drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice, în condițiile în care, încă dintr-o etapă incipientă, s-ar asigura clarificarea unor chestiuni dificile de drept, care au impact direct și considerabil asupra bugetului general consolidat, apreciază că, în raport de obiectul prezentului dosar, în cauză sunt incidente dispozițiile ordonanței de referință.

b. *Apelantul pârât* /// formulează note scrise cu privire la sesizarea în conformitate cu dispozițiile art. 1 din OUG nr. 62/2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept privind includerea/neincluderea în baza de calcul a pensiei militare stabilite conform dispozițiilor Legii nr. 223/2015 a sumelor brute acordate cu titlul de majorare salarială conform art. 32 alin. 2 din Anexa I din Decretul nr. 195/2020 și art. 47 alin. 2 din Anexa I din Decretul nr. 240/2020 și art. 7 din OUG nr. 70 din 14.05.2020, prin care solicită:

I. Dezlegarea chestiunii de drept cu privire la prevederile art. 4 alin. (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 147/2020 privind acordarea unor zile libere pentru părinți în vederea supravegherii copiilor, în situația limitării sau suspendării activităților didactice care presupun prezența efectivă a copiilor în unitățile de învățământ și în unitățile de educație timpurie antepreșcolare, ca urmare a răspândirii coronavirusului SARSCoV-2, care stipulează faptul că majorarea reglementată de respectivul act normativ (drept similar cu cel reglementat de Decretele nr. 195/2020 și 240/2020) nu se cuprinde în baza de calcul prevăzută la art. 28 alin. (I) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, cu modificările și completările ulterioare.

II. Suspendarea dosarului nr. /// până la pronunțarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la chestiune de drept în litigiu.

c. *Apelanta pârâtă* ///, în referire la solicitarea formulată în dosarul civil nr. ///, privind pe reclamantul /// aflat pe rolul acestei instanțe, cu privire la exprimarea unui punct de vedere referitor la incidența în prezenta cauză a O.U.G. nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale și să se precizeze dacă salarizarea s-a făcut din fonduri publice în desfășurarea raportului de muncă, comunică următoarele:

Cu titlu preliminar, învederează instanței faptul că, privitor la speța dedusă judecății, solicită instanței să aibă în vedere dispozițiile art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, iar în măsura în care în urma verificării se constată că asupra prezentei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, să solicite Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

d. *Intimatul reclamant* /// consideră că sesizarea în conformitate cu dispozițiile art. 1 din OUG nr. 62/2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, pentru a pronunța o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept privind posibilitatea includerii în baza de calcul a pensiei militare stabilite conform dispozițiilor Legii nr. 223/2015 a sumelor brute acordate cu titlul de majorare salarială conform art. 32 alin. 2 din Anexa I din Decretul nr. 195/2020 și art. 47 alin. 2 din Anexa I din Decretul nr. 240/2020 și art. 7 din OUG nr. 70/14.05.2020 din perioada martie-iunie 2020, este inoportună din următoarele considerente:

Veniturile care se includ în baza de calcul a pensiei militare, la momentul de referință 01.12.2022 — data deschiderii dreptului de pensie în cauza aflată pe rol, conform dispozițiilor Legii nr. 223/2015 în vigoare la acea dată, sunt cele prevăzute la art. 28 alin. (l) respectiv soldele/salariile lunare brute realizate la funcția de bază în 6 luni consecutive, din ultimii 5 ani de activitate, în care nu se includ categoriile de venituri prevăzute la art. 28 alin. (l) lit. a) — p). Sumele brute acordate cu titlu de majorare salarială conform art. 32 alin. 2 din Anexa 1 la Decretul nr. 195/2020, art. 47 alin. 2 din Anexa 1 la Decretul nr. 240/2020 și art. 7 din OUG nr. 70/14.05.2020 în perioada martie - iunie 2020 nu se regăsesc în categoriile de venituri care nu se includ în baza de calcul a pensiei militare, prevăzute la art. 28 alin. (l) lit. a) — p) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat.

Argumentul apelanților - pârâți că majorările salariale în cauză nu se includ în baza de calcul a pensiei militare întrucât nu ar reprezenta drepturi de natură salarială sau asimilate salariilor, fiind astfel incidente prevederile art. 28 alin. (l) lit. p) din Legea nr. 223/2015, reprezintă de fapt refuzul aplicării legii în litera acesteia, nicidecum o chestiune de drept care trebuie dezlegată. Semantica expresiilor „majorare salarială” și „majorare a salariului” nu conduce sub nici o formă la concluzia că sumele brute acordate sub aceste titulaturi menționate ad litteram în lege nu ar reprezenta drepturi de natură salarială sau asimilate salariilor.

Prevederile legale sunt foarte clare în ceea ce privește includerea în baza de calcul a pensiei militare, conform dispozițiilor Legii nr. 223/2015, a sumelor brute acordate cu titlu de majorare salarială conform art. 32 alin. 2 din Anexa 1 la Decretul nr. 195/2020, art. 47 alin. 2 din Anexa 1 la Decretul nr. 240/2020 și art. 7 din OUG nr. 70/14.05.2020 în perioada martie - iunie 2020. Astfel, în cazul deschiderii dreptului de pensie anterior datei de 01.01.2024, sumele brute în cauză se includ în baza de calcul pentru stabilirea pensiei militare, întrucât nu există prevederi legale care să le excludă, în perioada 01.03.2020 — 31.12.2023. În cazul deschiderii dreptului de pensie începând cu data de 01.01.2024, sumele brute respective nu se includ în baza de calcul pentru stabilirea pensiei militare, conform prevederilor art. 28 alin. (l) lit. o^{A5}) din Legea 223/2015 privind pensiile militare de stat, articol intrat în vigoare la 01.01.2024.

Rezultă că aplicând prevederile legale în vigoare anterior datei de 01.01.2024, la data deschiderii dreptului de pensie - 01.12.2022, sumele brute acordate cu titlu de majorare salarială conform art. 32 alin. 2 din Anexa 1 la Decretul nr. 195/2020, art. 47 alin. 2 din Anexa 1 la Decretul nr. 240/2020 și art. 7 din OUG nr. 70/14.05.2020 în perioada martie - iunie 2020, se includ în baza de calcul pentru stabilirea pensiei militare.

Ca urmare a considerentelor expuse, își exprimă punctul de vedere în sensul că nu este oportună sesizarea în conformitate cu dispozițiile art. 1 din OUG nr. 62/2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu a unei chestiuni de drept, întrucât prevederile legale incidente cauzei pe rol sunt foarte clare și trebuie doar aplicate.

IV. Punctul de vedere al completului de judecată:

În cauză nu se contestă faptul că reclamantul a beneficiat în perioada martie – iunie 2020 de o majorare salarială suplimentară în baza Legii nr.19/2020 **însă ceea ce se contestă este natura acestei majorări, respectiv dacă acestora li se aplică dispozițiile art. 4 pct. 8 din OUG nr. 147/27.08.2020.**

Natura juridică a acestor majorări și dacă acestor majorări li se aplică dispozițiile art. 4 pct. 8 din OUG nr. 147/27.08.2020 suscită două interpretări diferite.

Într-o opinie, aceste majorări nu reprezintă drepturi de natură salarială și asimilate salariilor, potrivit lit. p) din art. 28 din Legea nr.223/2015, iar dispozițiile art. 4 pct. 8 din OUG nr. 147/27.08.2020 sunt aplicabile.

Aceste sume, chiar dacă poartă denumirea de majorare salarială, au fost acordate ca urmare a imposibilității acordării zilelor libere angajaților pentru supravegherea copiilor minori în situația suspendării cursurilor sau închiderii unităților de învățământ.

Aceasta rezultă din prevederile art. 32 alin. 1 din Anexa 1 la Decretul nr. 195/2020 privind instituirea stării de urgență pe teritoriul României. Conform acestui text, pe perioada stării de urgență prevederile Legii nr. 19/2020 privind acordarea unor zile libere părinților pentru supravegherea copiilor în situația închiderii temporare a unităților de învățământ, nu se aplica angajaților sistemului național de apărare, angajaților din penitenciare, personalului din unitățile sanitare publice și altor categorii stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne, al ministrului economiei, energiei și mediului de afaceri și al ministrului transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor, după caz.

Conform alin. 2 din același articol, personalul prevăzut la alin. 1 are dreptul la o majorare a salariului în cuantumul prev. la art. 3 alin. 1 din Legea nr. 19/2020, în situația în care celălalt părinte nu beneficia de drepturile reglementate în această lege.

Aceste dispoziții legale urmează a fi coroborate cu cele ale art. 28 din Legea nr.223/2015, care la alin. 1 prevede că baza de calcul folosită pentru stabilirea pensiei militare de stat este media salariilor lunare brute realizate la funcția de bază în 6 luni consecutive din ultimii 5 ani de activitate în calitate de militar/polițist/funcționar public cu statut special, actualizate la data deschiderii drepturilor de pensie, în care nu se includ veniturile enumerate la lit. a-o precum și alte venituri care potrivit legii în vigoare la data plății, nu reprezintă drepturi de natură salarială și asimilate salariilor, potrivit lit. p) din același articol.

În concluzie, ținând seama de faptul că majorarea salarială acordată în baza Legii nr. 19/2020 are natura unei compensații pentru anumiți salariați părinți care nu pot să beneficieze de zile libere acordate pentru supravegherea copiilor minori în situația în care unitățile de învățământ își întrerup temporar activitatea pe perioada stării de urgență, iar nu a unui drept de natură salarială sau asimilat salariului, motiv pentru care această majorare nu ar putea fi inclusă în fișa de calcul a pensiei întocmită în conf. cu art. 28-30 din Legea nr. 223/2015. O atare interpretare se coroborează cu dispozițiile art. 4 pct. 8 din OUG nr. 147/27.08.2020 potrivit cărora ” Majorarea prevăzută la alin. (3) (”În situația în care unul dintre părinți își desfășoară activitatea în unul dintre domeniile prevăzute la alin. (1), acesta are dreptul la o majorare acordată suplimentar drepturilor salariale cuvenite, în cuantum de 75% din salariul de bază/salariul de funcție/solda de funcție corespunzătoare unei zile lucrătoare, dar nu mai mult de corespondentul pe zi a 75% din câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat, corespunzător numărului de zile lucrătoare din perioada prevăzută la art. 1 alin. (1), numai în cazul în care angajatorul nu a aprobat cererea de acordare de zile libere și cu condiția respectării de către celălalt părinte a prevederilor art. 1 alin. (2) lit. b) și c). În cazul în care ambii părinți își desfășoară activitatea în unul dintre domeniile prevăzute la alin. (1), doar unul dintre aceștia are dreptul la acordarea de zile libere, cu aprobarea angajatorului, sau, în cazul în care angajatorul nu a aprobat cererea de acordare de zile libere, la majorarea acordată suplimentar drepturilor salariale cuvenite, potrivit prezentului alineat”) nu se cuprinde în baza de calcul prevăzută la art. 28 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, cu modificările și completările ulterioare.”

Într-o altă opinie, majorarea acordată reclamantului suplimentar drepturilor salariale cuvenite în temeiul art.3 ind.1 din Legea nr.19/2020 în perioada aprilie – iunie 2020 reprezintă

drepturi de natură salarială sau asimilate salariilor iar dispozițiile art. 4 pct. 8 din OUG nr. 147/27.08.2020 nu sunt aplicabile.

În acest sens, sub un prim aspect, se poate avea în vedere faptul că majorarea în discuție a fost inclusă în veniturile lunare brute ale reclamantului (aspect ce ar rezulta din fluturașii de salariu) și a fost supusă impozitării și plății contribuțiilor sociale datorate de reclamant.

Pe de altă parte, conform art.76 alin.1 din Legea nr.227/2015 privind codul fiscal „Sunt considerate venituri din salarii toate veniturile în bani și/sau în natură obținute de o persoană fizică rezidentă ori nerezidentă ce desfășoară o activitate în baza unui contract individual de muncă, a unui raport de serviciu, act de detașare sau a unui statut special prevăzut de lege, indiferent de perioada la care se referă, de denumirea veniturilor ori de forma sub care ele se acordă, inclusiv indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă acordate persoanelor care obțin venituri din salarii și asimilate salariilor.”

Din analiza coroborată a dispozițiilor art.3 ind.1 din Legea nr.19/2020 cu cele ale art.3 din același act normativ și cu cele ale art.76 alin.1 din Legea nr.227/2015, ar reieși că este în afara oricărei îndoieli faptul că majorarea acordată reclamantului suplimentar drepturilor salariale cuvenite în temeiul art.3 ind.1 din Legea nr.19/2020 în perioada aprilie – iunie 2020 reprezintă drepturi de natură salarială.

Dacă s-ar reține acest regim juridic al majorării în discuție, *ar rezulta că nu există temei legal pentru excluderea acestei majorări din baza de calcul a pensiei militare.* În acest sens, așa cum anterior s-a menționat se va avea în vedere și faptul că veniturile care nu se includ în baza de calcul a pensiei sunt expres prevăzute de legiuitor.

Referitor la același aspect, se mai poate reține că deși legiuitorul nu a urmărit ca prin majorarea acordată suplimentar drepturilor salariale cuvenite în temeiul art.3 ind.1 din Legea nr.19/2020 să se producă și o majorare a pensiilor militare, totuși prin majorarea în cauză a urmărit creșterea drepturilor salariale ale persoanelor vizate de acest temei legal, majorarea bazei de calcul a pensiei militare fiind doar consecința creșterii drepturilor salariale, iar în cazul în care ar fi dorit ca această majorare a drepturilor salariale să nu influențeze baza de calcul a pensiei ar fi trebuit să reglementeze expres acest aspect, așa cum s-a întâmplat cu ocazia adoptării OUG nr.147/2020, act normativ care însă nu ar fi incident cauzei de față.

Față de cele expuse mai sus, în temeiul dispozițiilor art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, constatând că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de acest act normativ, Curtea va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: posibilitatea includerii în baza de calcul a pensiei militare stabilite conform dispozițiilor Legii nr. 223/2015 a sumelor brute acordate cu titlu de majorare salarială conform art. 32 alin. 2 din Anexa 1 din Decretul nr. 195/2020 și art. 47 alin. 2 din Anexa 1 din Decretul nr. 240/2020 și art. 7 din OUG nr. 70/14.05.2020 din perioada martie-iunie 2020, prin raportare la dispozițiile art. 4 pct. 8 din OUG nr. 147/27.08.2020.

În temeiul art. 2 alin. 3 și art. 4 din O.U.G. nr. 62/2024 raportat la art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă, va dispune suspendarea judecării prezentei cauze până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a prezentei sesizări.

Potrivit art. 2 alin. 2 din O.U.G. nr. 62/2024, odată cu comunicarea către Înalta Curte de Casație și Justiție, prezenta încheiere se va transmite prin poștă electronică tuturor celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze, în primă instanță sau în cale de atac, procese în aceeași materie.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII**

DISPUNE

În temeiul art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, constată admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: posibilitatea includerii în baza de calcul a pensiei militare stabilite conform dispozițiilor Legii nr. 223/2015 a sumelor brute acordate cu titlu de majorare salarială conform art. 32 alin. 2 din Anexa 1 din Decretul nr. 195/2020 și art. 47 alin. 2 din Anexa 1 din Decretul nr. 240/2020 și art. 7 din OUG nr. 70/14.05.2020 din perioada martie-iunie 2020, prin raportare la dispozițiile art. 4 pct. 8 din OUG nr. 147/27.08.2020.

Dispune înaintarea prezentei încheieri către Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea soluționării sesizării.

Dispune aducerea la cunoștință a prezentei încheieri conducerii Secției I Civilă a Curții de Apel /// și transmiterea prin e-mail tuturor celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze procese în aceeași materie, în primă instanță sau în cale de atac.

În temeiul art. 2 alin. 3 și art. 4 din O.U.G. nr. 62/2024 raportat la art. 520 alin. 2 C.pr.civ., dispune suspendarea judecării prezentei cauze până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a prezentei sesizări.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședința publică din data de azi, ///.

Președinte,

///

Judecător,

///

Grefier,

///